

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svvmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae VsVm post
volumina Iuris CanoniciS, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvm Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Matrimoniales dispe[n]sationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

MATRIMONIALES DISPENSATIONES.

IN contrahendis matrimonij vel nulla omnino detur dispensatio, vel raro, idque ex causa, & gratis concedatur. In secundo gradu nunquam dispenseatur, nisi inter magnos Principes, & ob publicam causam. Verba sunt Conc. Tridentini sess. 24 de reform. matrim. c. 5. in fine.

Hinc sciendum, quod causae, quaे hodie in praxi versantur in Romana Curia, pro quibus dispensationes ad contrahenda matrimonia conceduntur, sunt infra scriptæ, videlicet.

Propter dotem.

1. Quod cum oratrix dotem habeat minus competentem iuxta status sui conditionem, cum qua virum sibi non consanguineum, vel affinem paris conditionis, cui nubere possit inuenire queat, & dictus orator intendat illam cum dicta minus competente dote in vxorem ducere.

Pro muliere indotata.

2. Quod cum dicta oratrix indotata existat, & dictus orator illam si indoratam in uxorem ducere, ac usque ad quantitatem secundum oratricis qualitatem competentem ex integro dotare intendat.

Propter angustiam loci.

3. Quod cum dicta oratrix in dicto loco propter illius angustiam virum sibi non consanguineum, vel affinem, paris conditionis, cui nubere possit, inuenire nequeat.

Propter angustiam locorum, quando Oratores sunt ex duobus locis orti.

4. Quod cum dicta oratrix in dictis locis, etiam de uno ad alium se transferens, propter illorum angustiam virum sibi &c. nequeat.

Clausula et si extra.

5. Et si extra dictum locum, vel dicta loca nubere cogeretur, dos quam ipsa habet, non esset competens neque sufficiens, ut cum ea virg. v., cui iuxta status sui conditionem nubere posset, inuenire valeret.

Propter inimicitias.

6. Quod cum inter dictorum Oratorum parentes, consanguineos, vel affines graves inimicitiae oratione iam sint, & ad praesens vigent, aliunde tamen quam ex causa matrimonij inter Oratores contrahendi provenientes, & ante illius tractatum exortæ, & certum sit, quod si Oratores predicti inuicem matrimonialiter copularentur, inimicitiae huiusmodi omnino componerentur. Pro illis igitur componendis, ac pro bono pacis Oratores predicti cupiunt &c.

Propter.

Propter lites.

7 Quod cum inter dictos Oratores, seu eorum parentes lites super rebus magni momenti ortae iam sint, & ad praesens vigeant, lites huiusmodi omnino compulerentur, pro illis igitur &c.

Pro confirmatione pacis.

8 Quod cum alias inter dictorum Oratorum parentes, consanguineos, vel affines graues inimicitiae vigerent, aliunde tamen, quam ex causa matrimonij inter Oratores contrahendi, prouenientes, & ante illius tractatum exortae, & licet inter possos pax de recenti inita fuerit, nihilominus pro illius firmiori confirmatione Oratores predicti cupiunt, &c.

Pro Belgis.

9 Quod cum Oratores predicti nouerint se Fidei orthodoxæ cultores, ac Deodante, sub obedientia S.R.E. vivere intendant, & in illis partibus, in quibus multi haeretici existunt, ne contingat eos cum haereticis contrahere, cupiunt &c.

Pro habitatricibus locorum situs ad litus maris.

10 Quod cum dictus locus ad litus maris situs cōtinuis inuasionibus pyratarum, & Fidei orthodoxæ hostium, expositus sit, propterea externi homines non itabenter, vt cum dicti loci habitatricibus contrahiant, eo accedere velint, cupiunt &c.

Pro Oratice excedente 24. annum.

11 Quod dicta Oratrix vigesimum quartum annum excedens, hactenus virum patris conditionis, cui nubere posset, non inuenit.

Cause infamiae, quando adest carnalis copula.

12 Cum autem, Pater Sancte, nisi matrimonium inter Oratores contrahatur dicta Oratrix innupta, & diffamata remaneret, grauiaque exinde scandala possent verisimiliter exoriri.

Quando Oratores contrixerunt seruata forma Concilij, & consummarunt, detecto que impedimento, abstinuerunt.

13 Quod ipsi alias ignorantes aliquod impedimentum inter eos existere, quoniam possent in uicem matrimonialiter copulari, matrimonium inter se per verba de praesenti publice factis proclamationibus in eorum parochiali Ecclesia, iuxta formam Concilii Tridentini nulloq; detecto, neque denuncia o impedimento contrixerunt, illudq; in facie Ecclesiae solennizant, & carnali copula consummavit, postmodum vero cum ad eorum peruenit notitiam, eos quarto consanguinitatis gradu

gradu inuicem esse coniunctos, propter quod a carnali copula huiusmodi abstinerunt; Cum autem, Pater Sancte, Oratores prædicti in huiusmodi matrimonio remanere non possint, absque Sedis Apostolicæ dispensatione, & si diuorum inter eos fieret, grauia exinde scandala posset verisimiliter exoriri, supplicant &c.

Quibus expletis, rursus sciendum est, quod praxis Romanæ Curiae, pariter que sacra Concilii Congregatio censuit, quod dispensationes factæ non expressa copula habita inter consanguineos, vel affines, etiam post commissionem Rom. Pontificis factam Ordinatio de dispensando, ante tamen quod ab ipso dispensetur subreptitiae sunt, & nullæ prout de viroque testatur Io. Gutier, lib. 1. can. q. c. 15. tuh. nu. 24. & Apostilla ad cons. 9. Nauar. de consang. & affin. in nouis, ac declarationem ad literam etiam refert Petrus de Ledesma de magno matrimon. Sacram. q. 56. art. 5. conclus. 4.

Item non erit vulgariter notandum, quod dispensationis gratia ad validandum matrimonium nulliter inter coniuctos intra quartum consanguinitatis, vel affinitatis gradum contractum, & ad prolem legitimandam concessa, quoniam continet duo æque principaliter, videlicet mandatum de dispensando, vt illi qui nulliter, & de facto contraxerunt, manerent in matrimonio contracto, & potestatem legitimandi prolem, licet quo ad matrimonium non potuisset effectum habere, propter superuenientem mortem alicius ex parentibus, valebit tamen ipsa gratia, & debet executioni madari quo ad legitimationem prolis, prout in una Siracusæ illegitimitatis die, 19. Octobris 1573. resolutum fuit in Rota Rom. coronam Hippolyto Aldobrandino, tunc Rotæ Auditore, postea Summo Pontifice Clemente Octavo, decis. 207. diuers. p. 1. per consl. Anchurani 409. & aliam eiusdem Rotæ decisionem, teste Puteo decis. 483. incip. Matthæus Gabella, lib. 2. quod nota propter præiudicium venientium ab intestato.

M E D I C V S.

PRÆTER. Summistas in hoc verbo sciendum est, quod ultra decretum Concilii Lateranensis relati in cap. cum infirmitas, de penit. & remiss. adest Constitutione Pii V. Roma publicata die 11. Mart. 1566. fol.... in Bullar. tenoris sequentis.

Supra gregem dominicum nostræ vigilantiae diminitus creditum vigilis speculatoris, prout nobis desuper conceditur, exercentes officium, ad ea per quæ animarum saluti cum divini nominis gloria consuli valeat libenter intendimus, vt Christi fideles post Baptismum in peccata lapsi, per sacramentum penitentiae Deo reconcilientur. Sane cum infirmitas corporalis nonnunquam ex peccato proueniat dicente domino languido quem sanauerat, vade noli amplius peccare, ne quid deterius tibi contingat, ac propriea prouide fel. recor. Innoc. tertius prædecessor noster Medicis præceperit, vt cum eos ad agrotos vocari contigerit ipsos ante omnia moneant, vt animatum Medicos vocent, ne cum eis hoc in extrema egritudine constitutis suadetur, in desperationis articulum incident. Nos igitur volentes hoc tam salutare præcepimus nulla temporis præscriptione aboleri, sed semper obseruari constitutionem præfamat auctoritate Apostolica tenore præsentium innouamus, & hac nostra in perpetuum valitura constitutione statuimus, & decernimus quod omnes Medici, cum ad infirmos in lecto iacentes vocati fuerint, ipsos ante omnia moneant, vt idoneo confessori omnia peccata

cata.